

Лобич Саг

БРОЈ 26	Уређује и издаје ДУШАН ЧАМПРАГ	Нови Сад, 28 јуна 1939	За уредништво одговара ДУШАН ЧАМПРАГ	ГОДИНА XVI
------------	-----------------------------------	------------------------	---	---------------

Слава му! -- Хвала му!

Данас се навршује 550 година од Косовске битке. Навршује се 550 година од како је пропавуло српско царство са неслоге и себичности тадањих жалосних српских властела и великаша.

То је датум у нашој српској историји — црн и не може га, са те неслоге ничим одбранити или дати било какво оправдање.

Пет векова тешкога искушења, патњи и горких мука српски је народ био туђе робље.

Али након скоро пет векова, у великој словенској души тињао је бол, није се гасила искра љубави према слободи народа, који по својој природи није и не може бити вечити роб и туђ слуга.

Та света искра очувала се, није утрнула, али у душама самога српскога народа и то онога народа, који и по цену највећих искушења и жртава није хтео вјером сневјерити. Тај народ био је — сељак. И из тога сељачкога народа поникао је бесмртни Вожд Карађорђе, који је са њему подобнима 1804-те године подигао голоруку рају на устанак, противу тада свемоћне империје, која је господовала над рајом пет векова.

Да причам историју, и то бесмртну историју оних времена, првога нашега националнога ослобођења, сматрам да би за свакога правога и искренога патриоту била увреда, јер би у томе видео да је писац ових редова посумњао у нашу националну просвету и да наши национални просветници нису нашу децу, па и саме нас упознали са том бесмртном спомом нашег националног ослобођења.

Овај Видовдан, за нас има и поред влатне и то првобитне епохе националног ослобођења малене драге и миле Србије, још један врло велики значај, који несме баш у овим тренутцима да буде заборављен.

Малена Србија је ослобођена. Али са тим ослобођењем малене Србије, није ослобођено читаво Српство, па и јужнословенство; које је још чамило и робовало другима.

Нека је свака част и хвала нашој националној просвети, која је неуморно радила на пољу обавештавања наше националне омладине о томе: да још има браће поробљене, коју треба и ваља ослободити туђинскога јарма и све их ујединити.

Један од таквих омладинаца, који је био задовољен том националном просветом ослобођења и уједињења, не само свију

Срба, већ и свију словена — јесте бесмртни Гаврило Принцип.

Нећу да описујем чин, нећу да описујем дело које је он 1914-те године учинио, за дело свето по наше целокупно национално ослобођење и уједињење, већ хоћу да након 25 година припадим свећу, сени великог мученика, великога хероја — Гаврила Принципа, који је и опет, нарочито наглашујем поникао из бедне сиротињске породице.

Нећу да чиним непотребне алузије, али хтео не хтео морам рећи, морам баш у данашњици истаћи оно, што ми на мојој, не болећивој души, већ души исконској лежи, а то је:

„Ослобођена и уједињена браћо, попут мора проливане топле крви наших хероја и костију невнаних јунака расејаних по Балканском полуострву позивају вас, траже и захтевају души Карађорђевића и његових сарадника, па и сам дух бесмртног Гаврила Принципа поручује: Смирите се, разумите се и споразумите се и не тржите да вас неко други смирује, јер „туђа помоћ наплата је скупа!“

Гаврило Принципе! Слава ти и хвала!

Штампа и „штампа“

Ретко је која сталеж у нашој земљи дао такве доказе несебичности и родољубља као новинари. Када је почетком овога века требало делом а не само пером посведочити искреност уверења, новинари су у четничкој акцији и националним покретима били први и најхрабрији. Прилагали су за националну ствар своје животе и пунили туђинске тамнице. Али, оно што је најглавније, сви су они радили само из уверења и тешко оном, ко би се усудио да им повуди новац.

У светском рату новинари су више него ма који други друштвени ред, радили на националном послу. На фронту, као и у позадини, новинари су вршили своју дужност скромно али пожртвовано. Чатав низ светлих гробова сачуваће за вечита времена успомену на ове велике генерације које су у служби народу и слободи сагореле и ишчезнуле, остављајући иза себе једну дубоку бравду. Није чудо што новинари нису били у стању да се побрину за себе. Радећи за народ, они су заборавили да раде за себе и своје породице. Зато је тек пре три месеца решено питање новинарског осигурања.

Међутим, ако нису радили прави новинари, радили су за себе лажни, они који су под новинарском фирмом покретали уцењивачке листиће и разна друга сумњива предузећа носећи на тај начин велику моралну штету свима новинарима. На жалост, новинарско Удружење није успело да сузбије овакву акцију лажних новинара, који су на великом моралном капиталу исправних и поштених новинара хтели да саграде своје, врло често сумњиве егзистенције. Удружење је у првим годинама после рата било бијурократско, да би после почело да узима идеолошке ставове у политици. То је допринело да Удружење постане само друштво за помоћ и потпору својим члановима а не организација која ће штитити углед саме новинарске професије.

Не би се могло рећи да новинарско Удружење баш ништа није радило против ових самозваних новинара. Није било систематске активности али су ипак, са времена на време, вођене акције код полицијских власти и путем штампе које су имале за циљ да спрече ову врсту журналистике, која је била много опаснија него такзвана жута штампа, од које има много штете у другим земљама.

Ови самозвани новинари који су се регрутовали из разних друштвених редова, обично без школских и других квалификација, безобзирно су ударили на част и углед појединих грађана и разних привредних предузећа тражећи огласе, претплату и новчану помоћ — „иначе ће урадити то и то!“ Многи људи, нарочито привредници или политичари, дрешили су кесу да би сачували свој домаћи мир или углед своје трговине и предузећа. Али, док су се сви тобожњи новинари богатали и правили послове, падао је у најширим народним слојевима, нарочито у чаршији, углед новинарског сталежа. Новинари су постали страшило и права напаст. Чим се негде појавио новинар, људи су се склањали или дрешили кесу. Зато данас озбиљни листови и солидни новинари имају праву пионирску мисију. Ови мора да крче свој пут кроз предрасуде и опште поверење, захваљујући махинацијама тих самозваних новинара, који су у ствари све друго само не јавни радници.

Једна професија која је у прошлости дала сјајне доказе своје конструктивности и родољубља, професија у којој су делали највећи умови нашега народа, не сме у будуће остати бусија за уцењиваче и друге сумњиве људе који без скрупула, маскирани као новинари, валешу на част и имање по-

штених грађана. Штампа има мисију да буде коректив у јавном животу, и иницијатор за конструктивне и корисне потхвате а никако дунгла на које ће уцењивачи излетати на голоруке грађане да им узму част, или паре. Дужност је свих позваних фактора: новинарског удружења, државне власти и саме читалачке публике да се одупру овим самозваним новинарима који знају само за профит и сумњиве послове. Поред тога, ти тобожњи новинари носе и велику штету самој штампи, пошто њихове едиције и по неписмености и по моралу који их надахњује, претстављају велику и несумњиву штету за наш јавни живот.

Нема сумње, овом сровавању морала у извесном делу штампе, нису толико ни криви новинари, колико издавачи таквих листова, који у већини случајева немашу никакве везе са новинарством, а тек у последњем реду привредници и други друштвени редови, који било из злобе, било из страха од јавности подлежу најординарним уценама. У том погледу позване су и друге организације, нарочито привредничке, да учине своје како би се ово зло искоренило.

У интересу јавнога морала и изграђивања једног бољег здравијег друштвеног и политичког живота у нашој земљи ми апелујемо на све позване факторе да удруже све своје снаге и сузбију ову врсту штампе, која претставља чисту и несумњиву штету. У првом реду за саме новинаре!

Професионални новинар.

Томе треба стати на пут

Ми смо у нашем листу много пута надлежнима и позванима скретали пажњу на чињеницу: да се возачи аутомобила не привржавају законских прописа и наређења.

Да су се ти законски прописи одржавали и поштовали, наше је дубоко уверење, да би се избегли многи несрећни случајеви, који су се досада одиграли.

Неодржавање тих законских прописа, по нашем уверењу и веровању, може се приписати томе, да се од стране меродавних нису спроводиле ефикасне санкције. Оно додуше било је казни, али оне су биле врло благе, у толикој мери, да у многоме нису утицале на возаче аутомобила.

Истина, има непредвиђених случајности, али су оне толико ретке, да немогу служити у свима случајевима догођених несрећних случајева.

Тако например, између досада многобројних несрећних случајева, у недељу на ноћ, између Новог Сада и Сремских Карловаца, догодила се несрећа г. Кости Луковићу, шефу Централног Пресбирија и његовој супрузи, којом приликом, захваљујући само случају нису платили животима.

Колико смо могли дознати, узрочник несреће је, један теретни аутомобил, који је након несреће ишчекао — у сусрету у пуној светлости запалио оба фара, тако да је возача аутомобила г. Луковића довео у изненадан положај и на тај начин изазвао несрећу. Господин и госпођа Луковић су доста тешко повређени и услед тога, за дуже времена неће моћи напустити постелу. Прва помоћ као и лечење пружено им је у санаторијуму г. др. Јаковљевића у Новом Саду.

Скреће се пажња, како цивилним тако и војним властима, да предузму нарочите мере према возачима аутомобила, како би се у будуће избегли несрећни случајеви.

Академски мушки хор извео је у недељу у Саборној цркви прави Духовни концерт

После дугог времена појавио се у Саборној цркви и Новосадски академски мушки хор, који је под дириговањем г. Светолика Пашћана појао на литургији. Знано се већ од раније да наши Академци припремају црквене композиције и целу литургију и да ће се ускоро појавити на кору Саборне цркве. Стога је и разумљиво велико интересовање за први наступ овог мушког хора на литургији у цркви. Када се имају у виду све одлике овог нашег мушког збора, када се тачно знају његове извођачке вредности и квалитети овог хора, онда је овакав интерес нашег православног грађанства за појање овог хора у цркви био оправдан и разумљив. Академски мушки хор оправдао је очекивања и у Саборној цркви на Св. Литургији одржао прави духовни концерт који је оставио на све верне православне хришћане дубок утисак. — Чуле су се чак и изјаве појединих познанаца црквене музике, да се у Саборној цркви већ одавно није овако појало.

Академски мушки хор извео је овом приликом црквене композиције Бајана, Врбицког, Скнике, Пашћана-Којанова и др. Новосадски академски мушки хор појаће у Саборној цркви поново исту литургију и на Видовдан.

Према нашем савнању Академци припремају и ускоро ће појати и неке композиције појединих бугарских црквених композитора.

Дан туге, али и дан радости...

Као и сваке, тако и ове године, на Видовдан протећи ће море суза и то суза радосница, али и жалосница.

Ове сузе жалоснице и радоснице, односе се на овогодшње школске резултате наше школске деце.

Она деца, па и њихови родитељи, која су положила испит и прелазе у старији разред, разумљиво је, да ће их радост оварити сјајем блаженства, које ће опет врцајући сузу радости. Али ће многа и многа суза жалости на Видовдан се пролити у домовима, где деца морају понављати разред, или пак која су изгубила право на даље школовање.

Знамо да ће многи родитељи неуспех своје деце уписивати у грех професора, да су они криви, и да њихова сирота деца немају среће и тако даље.

Нећемо да станемо на страну деце, ни децијих родитеља, који за неуспех своје деце често криве професоре, већ хоћемо да будемо, као и досада потпуно објективни. Наиме, знамо и тврдо верујемо, да нема онога професора, који сме дати рђаву оцену ономе ђаку, који је свакога тренутка спреман да на постављена питања одговори, јер у првом реду сама деца, односно ђаци су најбоља контрола у оцењивању вредности њихових другова.

Ретко одушевљени другарски састанак

У једном од прошлих бројева нашега листа, објавили смо, да ће по старој традицији новосадске Српске велике гимназије, матуранти из 1919 године одржати свој састанак 24 јуна о. г.

Тај састанак је и одржан, и то по већ утврђеном програму. Састанак је био тога дана у гимназијској згради у 9 часова пре подне; одакле су у 11 часова прешли у Саборну цркву, у којој је одржан помен умрлим професорима и друговима.

У 15 часова приређен је заједнички излет на Стражилово, камо су поред другова, који су стицајем прилика и околности расејани широм наше Отаџбине узели учешћа и њихови врли и добри наставници на челу са г. Стеваном Миловановим бившим директором гимназије, који не жалише труда да са својим бившим ученицима посете гроб нашега неумрлога националног славуја Бранка Радичевића.

На повратку са Стражилова увече је био заједнички банкет у ресторани Народног Спомендома, на коме су узели учешћа и господа професори. Банкету је присуствовало преко педесет особа.

Пре банкета присутни су отпојали „Отченаш...“ после чега је почело са сервирањем јела. Прву здравицу је подигао г.

Душан Селена, градски ветеринар, у част својих врлих професора, која је здравица изазвала г. Миловановог, бившег директора гимназије да се својим ученику и друговима му захвали на пажњи, коју су васпитачи гимназије из онога времена и заслужили.

У врло добром расположењу, а поред врло добро сервиране заједничке вечере, коју је спремио ресторатер г. Мане Вранић, рејале су се здравице једна за другом, у којима су узели учешћа г. г. Марко Вилић, А. Замуровић, Стеван Маргетић, директор женске реалне гимназије, Глиша Мирковић, др. Ђорђе Малетић, лекар, Здравко Јовановић, Бата Срећков, апотекар из Чуруга, и још многи други присутни.

Овај заиста ретко одушевљени другарски састанак, који је прошао у знаку песме, игре и духовитих шала наших интелектуалаца, који су прошли кроз нашу новосадску гимназију остаће не само код учесника истог, већ и нас новосадана, који се можемо увек подичити са нашом интелектуалном омладином, која је изашла из наше надалеко чувене гимназије.

Омладино новосадске гимназије! У народ! И само са народом, јер је он то заслужио.

Фирма Јаковљевић и Кеслер прославља данас двадесетогодишњицу свог опстанка

Живот човека кроз минуле две деценије, које су проткане многобројним искушењима, претставља читави век човека. Кроз те две деценије, ми смо имали прилике да видимо, да су многи стицајем прилика и околности, како се то обично каже, материјално па и морално пропали. Нарочито та се чињеница могла да запази у нашем трговачком пословном свету.

Многе су наше трговачке радње падале под стечај, правиле извесна поравнања са својим повериоцима, па и поред свију тих олакшања, нису се могле одржати, већ су ишчезавале, нестајале, тако да им се данас ни трага не зна.

Нећемо и не желимо да се упуштамо, па и да тражимо узроке тим недаћама нашега

пословнога света, али тврдо верујемо у један факат, а тај је: трговачком свету најздравији темељи јесу солидност, усталаштво, окретност и предусретљивост, које особине за собом повлаче несумњиво поверење потрошачке публике.

Поверење потрошачке публике за једну трговачку радњу, па ма и у најкритичнијим временима, јесте гаранција за њевину сигурну егзистенцију.

Једна од таквих радњи која данас 28 јуна навршује двадесет година од њезина оснутка, јесте угледна фирма Јаковљевић и Кеслер, чији је власник симпатични г. Јосип Кеслер.

Равно пре двадесет година удружила су се три млада, агилна и спремна трговца, остворили радњу на новосадској пијаци и то више моралним

него материјалним капиталом.

Кроз тих двадесет година од оснутка те радње, у истој је провејавао дух солидности и предусретљивости што су биле претече данашњем огромном поверењу потрошачке публике, коју ова радња и данас ужива.

Г. Јосип Кеслер

Данашња власник фирме г. Јосип Кеслер на Видовдан 28 јуна заоденуће двадесет сирочади од главе до пете и то 10 мушких и 10 женских. Карактеристична је одлука госп. Кеслера у томе, што је одредио да се деца заодену 4 православно, 4 католика, 4 евангелика, 4 реформатора и 4 Јевреја, из чега произлази велико разумевање и осећање самаријанске љубави према ближњему.

Данас на Видовдан 28 јуна у свечаној сали зграде Трговачког дома уз учешће угледних грађана, војних и цивилних власти, као и претставника штампе извршиће се облачење сироте деце.

Пре десет година, поводом десетогодишњице опстанка, ова угледна фирма је од главе до пете одевула десеторо сироте деце, без равлике на веру и народност. Хвала јој у име те сиромашне деце.

У овој јубиларној години г. Кеслер одредио је од 1 јуна до 1 августа јубиларну продају, као захвалност фирме за кроз 20 година указаном поверењу својих многобројних муштерија.

Господин Кеслер отац је три сина, који су свршили матуре, од којих су двојица резервни официри, а запослени су у радњи свога оца.

Поред тога вредно је забележити да је госп. Кеслер члан Сокола, Јадранске страже, као и осталих многобројних културних и хуманих, као и витешких друштава у Новом Саду.

Данашњим даном госп. Јосип Кеслер се уписао за великог добротвора Потпорног фонда Новосадске секција Југословенског новинарског удружења, са прилогом од 5000 динара, те је и овим својим племенитим гестом показао колико цени новинарски сталеж и колико му на срцу лежи да остарелим и изнемоглим новинарима својим ретким и великим даром потпомогне.

Гесло: „што већи промет а мања зарада“, као и: „ради, живи а подај и другоме да живи“ — не само ову јубиларну фирму Јаковљевића и Кеслера, већ и све друге моћи ће одржати поверењем само потрошачке публике.

Енглези и новине

У Енглеској јавности често пута је претресаво питање да ли су енглеске новине практичне и целесходне. Као што је познато, енглеске новине су према нашим изванредно велике, а веома често имају прилоге који су праве књиге.

Пре три године именована је комисија новинских стручњака и државних чиновника да испита да ли енглеске новине доиста испуњавају свој задатак, и шта Енглези у њима највише занима. Сада је та комисија завршила свој рад.

Странац ће се много зачудити кад из тог извештаја сазна, да Енглези, који су чувени као љубитељи спорта, не читају највише спортску рубрику. Спортска рубрика долази тек на једнаесто место интересовања.

На првом месту налазе се сензационалне вести о негодима и аутомобилским и авионским несрећама. На друго место долазе вести и нагађања о животу краљевске породице. Затим долазе друштвене вести о женидбама, веридбама и разводима познатих људи. Тек на четврто место долазе вести из спољне политике. И та рубрика много је изненадила, јер се просечни Енглез не интересује за међународне ствари. Недавно је лорд Понсонби изјавио да једва један проценат Енглеза зна шта је то Чешка и где лежи.

Према констатацијама ове комисије, мушкарци обично прочитају половину листа а жене само трећину.

† Јелена Марковић-Финас

У прошли уторак у новосадској болници преминула је Јелена Марковић-Финас.

У среду у 5 часова по подне, она је сахрањена на алмашком гробљу. Одело је извршио парох г. Лучић. Поред осталих на спроводу су примећене у име Здруге Српкиња гђа Зора Стефановић и Вера Радић, и од стране Матице напредних жена гђа Францус и извесне чланице „Посестрима“, у којим је покојница била истакнута чланица.

Како је покојница била ревносан члан Матице Српске и Друштва за Српско Народну Повориште, као блиска рођаковица нашега академског сликара Уроша Предића, жалимо, да на спроводу покојнице, нисмо никога видели, који би се у име тих установа ма и са неколико речи опростио.

Штета, да покојница није имала какво веће имање, па да је овим просветним установама исто оставила, верујемо да би се над њезиним гробом нашао неко у име тих установа, да по званичној дужности пролије коју крокодилску суву.

СВЕ ПОТРЕБЕ
ПРЕКО ЛЕТА
ДОБИЈЕТЕ КОД
ЧАРАПЕ КОШУЛЕ
РУБЕЉЕ И ДРУГО.

МАФАЈЕТА
КРАЉА ПЕТРА II, 2.
ЈЕФТИНИЈЕ НЕГО
ИКАДА!

Број припадника разних вероисповести у земљи

Према најновијој црквеној статистици број верника католичке цркве износи у Југославији 5,854.313 Загребачка, Босанско-сремска и Сибњско-модрушка надбискупија, које сачињавају хрватско-славонску црквену провинцију, имају 2,548.97 католика.

На тој територији живи 743.461 православних, 57.841 евангелика, 6153 старокатолика 21.245 Јевреја, 5256 муслимана и 5810 припадника осталих вероисповести. Врхбосанска надбискупија, са Мостарском и Бањалучком бискупијом, има 645.501 католика.

У Словеначкој има 1,182.092 присутних и 37.000 привремено

отсутних католика, 6749 православних, 25.787 евангелика, 102 старокатолика, 820 Јевреја, 927 муслимана и 410 осталих вероисповести.

У Боској, Београдској и Скопској надбискупији има 116.636 присутних и 424 привремено отсутних католика 4,365.857 православних, 4317 евангелика, 246 старокатолика, 16.917 Јевреја и 835.568 муслимана.

Бачко-банатска апостолска администрација броји 691.917 католика, 526.954 православних, 135.872 евангелика, 327 старокатолика, 17.573 Јевреја, 1271 муслимана и 10.083 припадника осталих вероисповести.

За санирање наше штампарске радности

Скупштина Савеза организација штампарских предузећа Југославије

У Љубљани је одржана скупштина Савеза организација штампарских предузећа Југославије, на којој су делегати из Београда, Љубљане, Загреба, Новог Сада, Осиека, Сарајева примили резолузију у којој, међу осталим, траже да држава за пет година не издаје никакве концесије (дозволе) за отварање нових штампарија. Даље се тражи, да државне и бановинске власти укину монополизовање штампаних ствари и школских књига, те да ограниче рад државних штампарија, а штампарије по казеним заводима укину и забрани изучавање кажњеника штампарском занату. Тражи се затим укидање полцијског надзора над штампаријама, из разлога техничких и економских, а у случајевима прекршења примену законских средстава. Завођење слободне штампе која је у интересу бољег просперитета штампарске радности,

као и општем народном и државном интересу. Траже, да сва штампарска предузећа морају бити обавезно учлањена у својим стручним привудним удружењима ималаца штампарских предузећа, без обзира да ли су регистрована у занатским или индустријским коморама. У погледу запослења инвалида штампари траже, да се Члан 34 тач. 1 Уредбе о инвалидима тумачи тако, да се обавезно запослење инвалида односи само на јавна од државе субвенционисана предузећа. Коначно моле, да се изврши обећање Министарства трговине и индустрије, да ће се, у споразуму са Савезом организација штампарских предузећа Југославије, сазвати једна земаљска конференција, која би имала задатак да расправља о проблему санирања наше графичке привреде. За ову конференцију би се поднели конкретни предлози.

Ко је задовољан својим позивом?

Американци воле све да виде изражено у бројкама, дакле „црно на бело“. Америчка статистика сигурно је једина на свету, која је продрла у све појаве и сва животна питања. Недавно је стамфордски универзитет у Калифорнији међу својим некадашњим слушаоцима извршио једну врло занимљиву анкету.

Три хиљаде његових бивших слушаоца требало је да одговоре да ли су задовољни са својим садашњим позивом или нису. Показало се да је од тих 3000 људи, којима је постављено то питање, само 576 лица било задовољно са својим позивом, па и међу њима многи, само делимично, док су 2424 лица одговорила негативно, уверавајући да би, кад би још једном дошли на свет, изабрали неку другу професију.

Ту доста занимљиву анкету спровела је само једна висока школа, и то из психолошких разлога. Њу је на то постакао познати амерички статистичар К. Г. Рев. Та анкета ишла је за тим да нађе одговор на питање да ли криза депримује духове и колико лоше изабран позив омета развијање научне, индустријске и привредне иницијативе, да би на основу тога

утврдили колико то умањује радну способност. Осим тога, та анкета имала је да покаже родитељима, васпитачима омладине а и самој омладини колико је потребно добро размислити пре но што човек изабере свој позив, да доцније у животу не би доживео непријатности.

Скоро половина незадовољника изабрала је свој позив под утицајем родитеља или васпитача. Најнезадовољнији су политичари и петролејски инжењери. Процент незадовољних из ове две струке пење се до 85 процената. Резултат је утолико упадљивији што просечан човек мисли да је звање неког политичара или дипломате врло занимљиво и активно, и да тај пут води не само до успешне каријере већ и до задовољства. Ствар међутим стоји сасвим обрнуто. Сваки политичар желео би неки мирнији позив. После политичара највећи проценат незадовољних налази се међу инжењерима који истражују петролеј. Разлог треба тражити у приличној опасности коју претставља тај позив и његовој штетности по здравље, мада су иначе припадници тог позива добро плаћени. Архитекти и електротех-

нички инжењери већ су задовољнији, иако и међу њима има 42, односно 35 процената, незадовољних.

Научници су трећа категорија људи, који би радо мењали свој позив. Многи полазе тим путем у наивном убеђењу да ће се истаћи на пољу науке, и да ће моћи да предумивају занимљива путовања, и тако спојити корисно са пријатним. При томе они наравно заборављају на тешке околности под којима живе и раде људи од науке, који често пута морају да се одричу и најпотребније удобности. Огуда међу њима 585 процената незадовољних.

Код банкара се може забележити нешто бољи резултат. Тај позив је у Америци изложен великим непријатностима, али се ипак 53 процента банкара најаснило да су њиме одушевљени и да су врло поносни на своје материјалне успехе. Међу геолозима било је свега 38 процента незадовољних, међу хемичарима 30, а међу учитељима 29 процената. Најзадовољнији су амерички лекари, јер су врло цењени и уважени. Само 7 процената одговорило је да би се боље осећали у неком другом позиву. Правници су скоро сви задовољни. Свега 5 процената ставило је неке замерке своје позиву.

Добро чишћено одело
је трајно и елегантно

ЕТИЛЕН

Нови Сад, Кр. Петра II, 4
Чисти суво ваше одело

Шта треба да знамо о здрављу?

Многи примитивни народи у Азији, Африци и Јужној Америци хране се обично риблим вегетинском. То је њихова главна намирница, коју додају сваком јелу. Сви су здрави, једри и живе дуго.

По новијим медицинским методама, хемофилија се у новије време успешно лечи трансфузијом крви.

Не постоји ни слабо срце ни слаба плућа. Постоји само болесно срце или здраво срце и плућа.

Трговина нирибершке,
галантеријске, кратке и
плетене робе на велико
код плавог коња
Јосиф Јулије Кон

ОСНОВАНО 1868
Телефон: 21-40
Бројавни наслов:
„ЈУЛЕС“
НОВИ САД
Краља Александра ул. бр. 11

ЈУБИЛАРНА ГОДИНА

уз бескрајно снижене цене можете куповати код нас:

од 1 ЈУНА до 1 АВГУСТА

то је наша захвалност ва — кроз 20 година укавану нам љубазну потпору

Ј
У
Б
И
Л
А
Р
Н
А

П
Р
О
Д
А
Ј
А

ПОМОДНА МАНУФАКТУРНА ТРГОВИНА

ПОСЛЕ ОСАМДЕСЕТ МИНУТА ОЧАЈАЊА...

Војводина је повратила симпатије својих навијача, који су је се већ почели одрицати, када је противник водио са 2:0

— Шта ће бити ако са Жаком после подне играмо нерешено, па тао ме је у недељу пре подне, млади центар-фор домаћих, Шосбергер.

— Па ништа, играћете два пута по 15 минута.

— А ако и после тога остане исти резултат?

— Онда ћете играти... па ваљда не мислите и ово изненађење да приредите својим навијачима?

— Не, не, само тек тако пита!

Овај разговор водио се само неколико часова пре одлучујуће утакмице између првака Суботице Жака и Војводине.

***

На игралишту „Карађорђе“, пред 2000 гледалаца и по правој летњој жеви, играчи домаћег првака требали су да победе суботички Жак. Све је било већ удешено. Публика је била на свом месту, судија г. Подупски у свиленим гаћицама и црном капуту, спреmlен као да суди утакмицу на северном полу и противници у плавим и црвеним дресовима, дакле све се спремило, само су требали да падају голови, разуме се у мрежу Суботичана.

Међутим, играчи Војводине у црвеним дресовима, били су у право зачарани. Опседали су гол Суботичана али место да они даду гол, гости су у 18 минута, по Јањићу повели са 1:0. Дах у публици је изгледа

нестао. Играчи будућег лигашког клуба били су у сред тропске врућине поливени хладним тушем. Овај „туш“ место да их освежи још их је више ознојио. Срећков у 25 минута пуца у руке голману, Шосбергер у 34 минута пуца поред, а навијачи Војводине ћуте, зноје се, псују или се хладе са шприцерима, крахерима и другим „лековитим“ пићем.

***

После дужег одмора настављено је мучење. Већ у 5 минута Балаж поставља резултат 2:0 за Жак. У публици: Једни одлазе кући, други се између себе препиру те на све стране слушамо следеће дијалог:

— Ја сам већ сто пута рекао да у први тим Војводине улазе играчи са протекцијом.

— Војводина уопште нема подмлатка. Ко ће и играти у подмлатку кад у првом тиму играју све сами испуцани канови!

— Срамота је господине, да се овако изражавате о играчима. Играјте Ви.

— А што не играте Ви, додајуће му ознојени и озлојеђени саговорник.

Сказалка на великом часовнику показује 35 минут другог полувремена. Све наде су изгубљене. Одоше наши лигашки. Опет немо гледати Јуду Макабија, Раднички итд.

Тренер Војводине и одлични центар-халф новосадског првака Огњанов није слушао ове за-

РИБАРСКА БАЊА

Железничка станица Ђунис - Моравска Бановина

Радио-активна сумпоровита бања. Природно топли извори 38.7°C. Одлично климатско боравиште на шумовитом Јастрепцу. Надморска висина 540 мет.

Лечи: све реуматизме зглобова и нерава, ишијас, лумбаго, женске болести, малокрвност, бронхијалне катарје и т. д. Нарочити извори за лечење стомачних и очних болести.

Купања: каде 12 и 8 динара; басени 5 и 4 динара.

Собе од 20 јуна до 20 августа, намештене са 2 кревета 24—38 динара; без постеље 12—20 динара са послугом и електричним осветљењем. После тога времена попуст 25—35%.

Куртакса за цело време 40 и 25 динара.

Ресторан I и II класе. У вилама без постеља може се кувати.

Бањски аутобус, модеран, Ђунис-Рибарска Бања Дин. 25— од особе. — Банска музика, радио, пошта, телеграф и телефон.

Једљиве примедбе очајних новосадских навијача, већ је у 35 минута постигао једним сјајним шутем први гол за Новосађане. После 2 минута Шосбергер је изједначио а публика је претворила игралиште у лудницу радости. До пре неколико тренутака бесни посматрачи почели су од радости да бацају све што су нашли на себи а у својој околини да туку песницама своје суседе, а звједљиви критичари одједном су заборавили да се у први тим Војводине „улази протекцијом“, да у овом тиму играју само испуцани канови и да треба такве играче бојкотовати.

На игралишту се играчи белог тима љубе. Они су у полувремену променули црвени, баксузни дрес. Сада је Војводина пружила зансга одличну игру. Међутим, убрзо је ту и крај. Судија г. Подупски наредно

је да се играчи обрву са 180 степени и борба је настављена. У другој минута приликом једне навале, голман Жака баца се у ноге Срећкову и овог износе са терена. Бек Мајтан долази на полутку, Немет га замењује на беку и са четири играча у навали Војводина је у 12 минута по Велкеру поставила коначни резултат 3:2. Сада се ређају пропуштања пред голем противника а гости живе од успомена, да су до 35 минута другог полувремена водили са 2:0.

Ето тако је Војводина прешла и претпоследњу препову, да би се у недељу 2 јула састала у царском Скопљу са Скопским спорт клубом.

Резултати утакмица у земљи

Београд: Славија—БСК 0:3.

Чуруг: НФК—Хајдук 2:0.

Нови Сад: Словачки—Текстил Радник 0:0.